

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 24.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitolinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 11. Juni 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil“
tegnes paa nærmeste Posthus.

Forfatterinden Massi Bruhn.

Et Billede giver ikke nogen rigtig Forestilling om Forfatterinden, thi der er i hendes Minespil som i hendes Fortællinger de tusinde vekslende Udtryk for hendes rige Stemninger. Vi maa læse hendes Arbejder for at kende hende, og det vil man ikke fortryde. Man bliver hyggelig til Mode ved at følge hende i de Egne, hvor hun har haft sine Oplevelser, skønt man ofte maa fælde Taarer ved hendes gribende Smaatræk taget ud af det daglige Liv. Frøken Massi Bruhn har nemlig sin Styrke i at se ind i Hjertekrogene. De, for Verden tilsyneladende ubetydelige Mennesker, lærer hun os at bøje os for, idet hun viser os, at deres heltemodige Opofrelser og trofaste Udholdenhed netop er den usynlige bærende Kraft i Samfundet.

Massi Bruhn er en af vore moderne Forfattere, der har beholdt de smukkeste Blade af Romantikens Blomst i sin Skrivemaade, medens hun med sine fremskredne Tanker og med sin glødende, næsten sydlandske Følelsesfuldhed er en revolutionær Natur, naar det gælder de smaas Ret.

Hendes betydeligste Bog er „Alt for Fædrelandet“, som er et vægtigt Indlæg i Fredssagen, og netop i vore Dage, da Bevægelsen for denne Menneskehedens store Sag har taget saa stærk Fart, burde især Kvinder læse „Alt for Fædrelandet“. Naturligvis betegner Citationstegnet paa Bogens Titel, at Forfatterinden har ment det iro-

nisk i Skildringen af den krigerske Skjold Carlsen, der ofrer sit Hjem, Lykke, Sundhed og økonomiske Kaar for at støtte Københavns Befæstning og opdrager sin fredelskende Søn til Officer. Sønnen ender nemlig med at blive Fredsven og danne Fredsforeninger.

„Et Ægteskab“ er ligeledes et større Arbejde, som giver mange Oplysninger paa det psykologiske Omraade. Desuden har Frk. Massi Bruhn skrevet og skriver stadigt mindre Bondenoveller i Tidsskrifter og Blade, som vinder stort Bifald. Da vi forleden henvendte os til hende for at spørge hende, hvorledes hun egentlig blev klar over sin Forfatterbegavelse, sendte hun os følgende Svar:

Forfatterinden Massi Bruhn.

Kære Frue!

De vil vide lidt om mig, men det er saa uhyre vanskeligt at fortælle om sig selv. Alle de Tanker og Stemninger, der er mit egentlige selv, er som den flyvende Sommers Edderkoppespind, noget, man ikke kan gribe og holde fast, noget, jeg ikke rigtig kan give andre, saa gerne jeg end vil det.

Jo mere skønhedsberuset min Fantasi er, jo mere føler jeg, hvor svært det er at klæde den i Ord.

Jeg har, som De véd, skrevet en lille Historie „Et Geni“. Den handler om en fattig Dreng, der forsøger at male Dronning Esther i al hendes Dejlighed og Pragt saaledes, som hans Kunstnerfantasi havde skabt hende for ham.

Resultatet blev, som De véd, højst utilfredsstillende for Drengen.

Som det gaar Drengen, gaar det ofte mig. Hans Historie var egentlig min egen Lidelseshistorie — som Forfatter, som Menneske.

De rent ydre Omrids af min Historie er yderst enkelte.

Jeg er født i Gribskov. I denne dejlige, paa Sagn saa rige Egn har mine Forfædre i flere Generationer levet og virket som Embedsmænd og Landmænd.

Uagtet den Del af den Bruhnske Slægt, hvortil jeg nærmest hører, er stærkt blandet med engelsk, islandsk og tysk Blod, betragter jeg mig dog helst som „Kulsvier“, fordi jeg er opvokset imellem den Befolkning, der med en vis Stolthed kalder sig saaledes. „Kulsvierne“, denne, livlige, mørkøjede Race, der befolker hele Omegnen af Gribskov, er mine egne Folk, dem kender jeg og holder af at fortælle om. Jeg tror paa Sagnet om deres franske Afstamning, deres Blod er i alle Tilfælde varmt; de forstaar baade at elske og at hade. Jeg elsker alle de gamle